

EDUCATOR ÎN UNITĂȚI DE HANDICAPAȚI

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații realizează ajută tinerii cu diferite deficiențe să-și dezvolte aptitudinile și să își însușească cunoștințe legate de igiena personală, igiena alimentară, utilizarea computerului și a altor echipamente electronice, utilizarea unor aparate sau proteze

Cod COR: 333 001

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Utilizează strategii și tehnici de educație specială pentru a dezvolta abilitățile perceptiv-motrice, cognitive, de comunicare și mnezice a tinerilor cu dizabilități;
- Utilizează metode de stimulare compensatorie a altor simțuri la persoanele cu dizabilități pentru ca acestea să-și poată suplini deficiențele;
- Continuă munca psihopedagogilor, asistând copii în realizarea temelor, lămurirea neclarităților, dezvoltarea abilităților;
- Se consultă cu părinții, psihopedagogii, asistenții sociali, psihologii pentru a dezvolta planuri individualizate care promovează dezvoltarea fizică, socială și educațională a elevilor;
- Asistă elevii cu nevoi speciale în realizarea unor exerciții cu funcție recuperatorie;
- Dezvoltă și implementează strategii educative individualizate pentru fiecare tip de dizabilitate în parte cu care se confruntă persoanele cu nevoi speciale cu care lucrează;
- Pregătește și adaptează materiale didactice pentru activitățile educative de la clasă, în funcție de tipurile de dizabilități ale copiilor;
- Urmărește și evaluează progresele elevilor, dezvoltarea socială și autonomia acestora;
- Pregătește planuri de lecție pentru activitățile realizate;
- Învăță elevii să utilizeze echipamente electronice, aparate sau proteze adaptate nevoilor lor;
- Asistă elevii în formarea deprinderilor practice necesare în viața de zi cu zi precum păstrarea igienei personale, pregătirea mâncării, respectarea măsurilor de securitate;

- Participă prin strategiile educative implementate la pregătirea profesională a tânărului cu cerințe educative speciale;
- Utilizează computere și alte echipamente și materiale vizuale, auditive, tactile pentru ca suport educativ;
- Supraveghează elevii în utilizarea echipamentelor și aparatelor pentru a preveni accidentele și răniile.

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea activităților se desfășoară în spațiu protejat

B₂. Mediul socio-organizațional

- De obicei munca se desfășoară după un orar fix
- Munca presupune interacțiuni interpersonale frecvente
- Sarcinile sunt în mare parte structurate, se desfășoară după un plan prestabilit

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Există riscul de expunere la viruși
- Există riscuri de rănire
- Riscul de epuizare psihică (*burn-out*)

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii medii sau postliceale (nivel liceal sau postliceal)
- Nivel de calificare: N4, N5

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealta.

Cunoștințe referitoare la:

- Educație și instruire
- Psihologie
- Limba română
- Arte frumoase
- Servicii clienți și personal

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi de rezolvare a problemelor
- Deprinderi sociale
- Deprinderi de gestionarea resurselor

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare			X		
2. Aptitudinea verbală				X	
3. Aptitudinea numerică			X		
4. Aptitudinea spațială		X			
5. Aptitudinea de percepție a formei			X		
6. Abilități funcționărești			X		
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională			X		

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală

- Dexteritatea degetelor
- Viteza mișcării mâinii, a încheieturilor și a degetelor
- Coordonarea membrelor

Aptitudini senzoriale

- Acuitate auditivă
- Acuitate vizuală
- Claritate în vorbire

Aptitudini fizice

- Rezistență fizică

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

S A C (social, artistic, convențional)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- realizare personală
- Munca în echipă
- Servicii în folosul celorlalți
- Creativitate în muncă
- Valori morale
- Folosirea unor abilități individuale

F3. Caracteristici de personalitate

Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană care:

- Manifestă inclinație spre activități ce presupun interacțiuni sociale, orientare spre acțiune, toleranță facilă a situațiilor conflictuale, ușurință în comunicare
- Are un nivel crescut de conștiinciozitate; corectitudine, seriozitate, exigență, meticulozitate, rigurozitate în realizarea sarcinilor prin conștientizarea regulilor
- Acțiunile sale sunt rezultatul unor evaluări critice și sunt direcționate spre scopuri clar definite. Manifestă un nivel crescut de autonomie, independență în muncă

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor)

- Creștere

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de $n \times$ salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(1,5 - 2) X salariul minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor

- Instructor educador în unități de persoane cu handicap
- Pedagog de recuperare
- Psihopedagog